

<scroll down for English>

ASTRID NOBEL (NL)

Hoe staan slaap en dromen in relatie tot de huidige staat van onze planeet? Die vraag werkt twee kanten op voor kunstenaar Astrid Nobel (Hollum, 1983). Enerzijds lijkt slapeloosheid een kenmerk van deze tijd, anderzijds lijken we gezamenlijk voortdurend in een soort slaap te verkeren. Sommige filosofen vergelijken onze tijd van crisis inderdaad met een slaaptoestand: we zitten in een tussenfase waarin grote veranderingen ons naar een nog onbekende leefwereld voeren.

De groep werken die Nobel maakte, zijn ontstaan in en als reactie op die dubbelzinnige slaapstaat. In haar vorige project, *The ground from under my feet*, beet Nobel zich vast aan een specifiek stuk grond. Voor haar nieuwe werk nestelde ze zich onder de huid en schedel. Ze navigeert tussen droom en realiteit, stilstaan en reageren, conserveren en uitsterven, hiervoor en hierna.

Als uitgangspunt voor haar werk formuleerde Nobel een aantal exercises: een zoektocht naar rituelen die kunnen helpen in de omgang met het constante verlies van dieren, planten en leefbare aarde. Zo gaf ze blokken klei vorm door er een nacht mee te slapen. Ook maakte ze een lijst van biodiversiteit die blijft groeien door zich de dieren die ze in de droomwereld tegenkomt actief te herinneren. Een fragiel scherm opgebouwd uit duizenden vliesjes van planten verwijst naar de breekbare balans tussen herinneren en vergeten.

Selin Kuşçu

How are our sleep and dreams related to the current state of our planet? This question is a two-way street for artist Astrid Nobel. Insomnia seems to be the characteristic of our time, at the same time we continuously appear to be in some collective sleep state. Some philosophers are comparing the crisis of our time with a state of sleep: we are in an intermediate phase in which major changes are leading us towards a world still largely unknown.

The group of works created by Nobel originated in, and in response to, this ambiguous sleep state. In her previous project, *The ground from under my feet*, Nobel clung to a specific piece of land. For

her new work, she nestles herself entirely under the skin and skull. She navigates between dreams and reality, stillness and reaction, conservation and extinction, before and after.

As a starting point for her work, Nobel formulated a number of exercises: a search for rituals that can help us to try to deal with the constant loss of fauna and flora and viable land. She shaped blocks of clay by sleeping with them for a night; she also actively remembers the animals she's encountered in the dream world, creating a catalogue of biodiversity that continues to grow. As well, a fragile screen made up of thousands of plant membranes refers to the balance between waking and dreaming, between remembering and forgetting.

Selin Kuşçu